

let her mener, at det vil være rigtigere, at der gives Bevilling til en fast Repræsentant i Madrid, idet Hensynet til det stadig stigende Handelskøbenhavn med Spanien gør det ønskeligt, at vi faa en fast Repræsentant. Bort Forslag gaar altsaa ud paa i Stedet for de af Folketinget bevilgede 12,000 Kr. at give en Bevilling til en fast Repræsentant. Det vil blive 16,000 Kr., 8,000 Kr. til Gage og 8,000 Kr. til Bordpenge. Jeg tillader mig at anbefale Tinget at stemme for disse Flerpartiets to Forslag.

Th. Nielsen: Ja det er kun egentlig en ganske kort Bemærkning, jeg har at gøre i Anledning af de Endringsforslag, som her ere satte under Forhandling og Afstemning, nemlig Endringsforslagene under Nr. 8 og 9. Endringsforslaget under Nr. 8 er, saa vidt jeg skønner, en gammel Bekendt, og hvad det næste angaar, har jeg ikke troet, at der egentlig mellem Folketinget og Landstinget skulde være nogen væsentlig Realitetsforskel paa disse Spørgsmaal, idet Folketinget jo ogsaa ved sit Forslag har tilfattet, at Handelsstraktaten mellem Spanien og Danmark bliver afsluttet. Man har endogsaa udtrykkelig udtalt sig for i Folketinget, at den overordentlige Gesandt eller den overordentlige Mission, som man vil sende til Spanien, skulde have længere Tid at være der ude i, og derfor har man stillet en Bevilling af 12,000 Kr. til Raadighed. Det kan jo saa vise sig, om Arbejdet bliver saa stort, at det er nødvendigt, at den overordentlige Mission bliver fast ansat, foreløbig synes jeg nok, man kunde hjælpe sig med 12,000 Kr., og for saa vidt der tiltrænges mere, er der jo slet ikke fremkommet det mindste fra Folketingets Side, som giver Grund til at antage, at en Bevilling ikke kunde faas. Jeg skal desuden gøre opmærksom paa, at Folketinget har staaet aldeles entigt paa dette Standpunkt, det er vedtaget enstemmig baade i Udvalget og i Tinget. Den højtærede Minister stillede ganske vist Forslag om 16,000 Kr., men det vandt ikke nogen Tilslutning i Folketinget. Denne Sag har imidlertid formodentlig ikke stor Rækkevidde, det er vel sagtens af de Spørgsmaal, man nogenlunde let vilde komme over.

Udenrigsministeren (Reedtz-Thott): Jeg har kun lidt at tilføje til, hvad den ærede Ordfører har fremsøgt om de to her foreliggende Spørgsmaal. Jeg vilde selvfølgelig sætte Pris paa at faa de to omtalte Bevillinger. Det glædede mig ganske overordentlig at høre det ærede Medlem, som

sidst havde Ordet, udtale, at med Hensyn til begge de to Bevillinger var der jo egentlig ikke noget videre, som laa de to Tings Synspunkter imellem. Det ærede Medlem sagde, at den ene af Bevillingerne var en gammel Bekendt. Jeg gaar egentlig ogsaa ud fra, at Sagen er saa gammel og vel belyst, at det maa indrømmes, at den Arbejds-kraft, som der i dette Øjeblik er i Udenrigsministeriet, ikke er tilstrækkelig. Jeg haaber derfor ogsaa, at man fra den Side, det ærede Medlem havde Ordet for, vil indrømme Berettigelsen af dette Forslag.

Med Hensyn til det andet Punkt, Ansættelse af en fast Repræsentant i Madrid, synes jeg ogsaa, at det ærede Medlem som sidst havde Ordet, staar temmelig nær ved den samme Opfattelse, som den ærede Ordfører og jeg har om denne Sag; han sagde ogsaa, at der jo egentlig ikke er nogen Uenighed. Jeg skal dog der gøre opmærksom paa, at der er jo dog den absolute Uenighed, at det ærede Medlem mente, at en Repræsentant for Danmark kun havde denne ganske bestemte Mission paa den pyrenæiske Halv, at afslutte en Traktat. Jeg har allerede tidligere høvdet og vil stadig høvde, at der er adskillige andre, temmelig store Spørgsmaal der, foruden Traktaten, som kræver deres Løsning. Hvis vi skulde være saa heldige nu at opnaa en Traktat, et Ønske, som jo har været brændende i en Række Aar, men som ikke er realiseret før, saa vil der med Nødvendighed komme flere ny Punkter frem, hvis Ordring gør det ønskeligt, at vi paa den pyrenæiske Halv, hvor vor Handel stadig udvider sig, havde en fast diplomatisk Repræsentant. — Jeg skal blot desuden gøre opmærksom paa, at der ligger jo et Pengespørgsmaal mellem de to Standpunkter, idet man i det andet Ting kun har bevilget et Tilskud af 12,000 Kr., forhøjet Kontoen til ekstraordinære Bevillinger med 12,000 Kr., medens der fra min Side er forlangt en Bevilling i alt af 16,000 Kr. Det er altsaa en Pengeforskel af 4,000 Kr. Jeg tror at kunne sige, at naar der er forlangt en Bevilling til en Gesandt i Madrid, som skulde lønnes med 16,000 Kr., saa er jeg der gaaet ned paa den mindste Fordring, det er muligt at stille. Jeg skal ikke tilføje mere, jeg tillader mig at anbefale de to Forslag paa det varmeste til det højtærede Ting.

Da ingen yderligere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen om dette Affnit, og man gik til Afstemning.